

Appellanten har for det andet påberåbt sig en retlig fejl for så vidt angår tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet de oplysninger, der ligger til grund for afgørelsen, delvis adskiller sig var dem, der blev anfægtet.

Appellanten har for det tredje påberåbt sig en fejlagtig anvendelse af regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer (»omkostningsregulativet«), både for så vidt angår de omtvistede beløb i form af godtgørelse af rejseudgifter og for så vidt angår de omtvistede beløb i form af sekretariatsgodtgørelse. Det er navnlig gjort gældende, dels at begrebet »bopæl« er fortolket forkert, idet det ikke er sammenfaldende med det formelle begreb »sædvanligt opholdssted«, dels at der i forskellige henseender ikke foreligger noget misbrug, og at det er selvmodsigende blot at anse den manglende angivelse af navnene på alle de personer, som har modtaget sekretariatsgodtgørelse, for en »formel tilsidesættelse«, men samtidig anse denne tilsidesættelse for at være en tilsidesættelse, som ikke kunne udbedres henset til de daværende reglers uklare karakter.

For det fjerde gøres der med appellen gældende, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved fastlæggelsen af tilbagesøgningsbeløbet. En domfældelse til tilbagebetaling af hele beløbet vil være absurd.

Endelig har appellanten anfægtet den fejl, der er begået ved fastlæggelsen af de omkostninger, Riccardo Nencini blev pålagt at betale. De udgifter, der er afholdt i forbindelse med anfægtelsen af den første afgørelse, der efterfølgende blev tilbagetrukket, skyldes modpartens fejlagtige adfærd, hvilket modparten har erkendt, idet det — efter meddelelsen om det første søgsmål — erstattede afgørelsen med en anden afgørelse på italiensk.

(¹) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 24. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-468/11) (¹)

(2013/C 304/14)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 340 af 19.11.2011.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 10. juli 2013 — SC Volksbank România SA mod Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Giurgiu — Rumænien)

(Sag C-123/12) (¹)

(2013/C 304/15)

Processprog: rumænsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 151 af 26.5.2012.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. juli 2013 — Guy Kleynen mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-99/13) (¹)

(2013/C 304/16)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 141 af 18.5.2013.